

د افغانستان اسلامي جمهوریت

د عدلي وزارت

رسمي جريده

فوق العاده گڼه

موافقتنامه ايجاد دهليز حمل و نقل و ترانزيت بين المللي ميان جمهوري اسلامي افغانستان،
جمهوري هند و جمهوري اسلامي ايران (موافقتنامه چابهار)

تاريخ نشر: (۲۵) حوت سال ۱۳۹۵ هـ.ش

نمير مسلسل: (۱۲۵۰)

فرمان

رئیس جمهوری اسلامی افغانستان

در مورد توشیح مصوبات مجلسین شورای ملی پیرامون موافقتنامه ایجاد دهلیز حمل و نقل و ترانزیت بین المللی میان جمهوری اسلامی افغانستان، جمهوری اسلامی ایران و جمهوری هند (موافقتنامه چابهار)

شماره: (۱۷۸)

تاریخ: ۱۳۹۵/۱۰/۱۱

ماده اول:

به تاسی از حکم جزء ۱۶ ماده (۶۴) قانون اساسی افغانستان، مصوبه شماره (۲۳۷) مؤرخ ۱۳۹۵/۸/۱۰ ولسی جرگه و مصوبه شماره (۲۳۹) مؤرخ ۱۳۹۵/۸/۳۰ مشرانو جرگه شورای ملی در مورد موافقتنامه ایجاد دهلیز حمل و نقل ترانزیت بین المللی میان جمهوری اسلامی افغانستان، جمهوری اسلامی ایران و جمهوری هند (موافقتنامه چابهار) را که در یک مقدمه و (۱۵) ماده تصدیق گردیده است، توشیح می دارم.

ماده دوم:

این فرمان از تاریخ توشیح نافذ، همراه با مصوبات مجلسین شورای ملی و متن موافقتنامه متذکره در جریده رسمی نشر گردد.

محمد اشرف غنی

رئیس جمهوری اسلامی افغانستان

دولت جمهوری اسلامی افغانستان

شورای ملی

ولسی جرگه

تصدیق

موافقتنامه ایجاد دهلیز حمل و نقل و ترانزیت بین المللی میان جمهوری اسلامی افغانستان،
جمهوری اسلامی ایران و جمهوری هند (موافقتنامه چابهار)

شماره: (۲۳۷)

تاریخ: ۱۳۹۵/۸/۱۰

ولسی جرگه به تاسی از حکم ماده نودم قانون اساسی جمهوری اسلامی افغانستان، در جلسه عمومی روز دوشنبه
مؤرخ ۱۳۹۵/۸/۱۰ خویش موافقتنامه ایجاد دهلیز حمل و نقل و ترانزیت بین المللی میان جمهوری اسلامی افغانستان،
جمهوری اسلامی ایران و جمهوری هند (موافقتنامه چابهار) را بداخل یک مقدمه و (۱۵) ماده به اکثریت قاطع آرای
اعضای حاضر در مجلس تصدیق نمود.

الحاج عبدالرؤف ابراهیمی

رئیس ولسی جرگه

دولت جمهوری اسلامی افغانستان

شورای ملی

مشرانو جرگه

مصوبه

در مورد موافقتنامه ایجاد دهلیز حمل و نقل و ترانزیت بین المللی میان جمهوری اسلامی افغانستان،
جمهوری اسلامی ایران و جمهوری هند (موافقتنامه چابهار)

شماره: (۲۳۹)

تاریخ: ۱۳۹۵/۸/۳۰

به تاسی از حکم ماده نودم قانون اساسی افغانستان، مشرانو جرگه در جلسه عمومی روز یکشنبه مؤرخ ۱۳۹۵/۸/۳۰ موافقتنامه ایجاد دهلیز حمل و نقل و ترانزیت بین المللی بین جمهوری اسلامی افغانستان، جمهوری اسلامی ایران و جمهوری هند (موافقتنامه چابهار) به داخل یک مقدمه و (۱۵) ماده را به اکثریت آراء تصدیق نمود.

فضل هادی مسلمیار

رئیس مشرانو جرگه

موافقتنامه

ایجاد دهلیز حمل و نقل و ترانزیت بین المللی میان جمهوری اسلامی افغانستان، جمهوری هند و جمهوری اسلامی ایران (موافقت نامه چابهار)

مقدمه

حکومت های جمهوری اسلامی افغانستان، جمهوری هند و جمهوری اسلامی ایران، پس از این به عنوان طرف ها خطاب می گردند:

با تمایل به حمایت و تحکیم همکاری ها و توسعه روابط اقتصادی میان مردمان شان در سطوح منطقه بی و جهانی؛ با درک نیازمندی های افغانستان به عنوان یک کشور محاط به خشکه برای دسترسی به دریاهای آزاد از طریق بندر چابهار مطابق به کنوانسیون های بین المللی؛ با در نظر داشت این که بندر چابهار به عنوان یکی از مراکز عمده منطقه بی برای همکاری های حمل و نقل میان سه طرف متعهد با هدف استفاده از خط آهن، سرک، هوا و قابلیت های گمرکی بندر چابهار و منطقه آزاد تجارتي و صنعتی آن می باشد؛

با ابراز تمایل جهت انکشاف و بهبود قابلیت های شان غرض تسهیل حمل و نقل و ترانزیت کالا و مسافر طبق قوانین ملی و کنوانسیون ها و معیار های بین المللی حمل و نقل که طرف ها عضویت آنها را دارند، با تأکید بر استفاده از زیربنای حمل و نقل موجود و آینده به منظور انتقال و ترانزیت کالا و مسافر از طریق قلمرو های شان؛ با تصریح اهمیت بندر چابهار به عنوان مرکز توسعه همکاری های حمل و نقل و ترانزیت میان سه کشور، با یادآوری از یادداشت تفاهم منعقدۀ جنوری ۲۰۰۳ میان جمهوری اسلامی افغانستان، جمهوری هند و جمهوری اسلامی ایران به منظور توسعه زیربنای حمل و نقل در قلمرو های سه کشور؛ بدینوسیله طرف ها به توافق ذیل رسیدند:

تعريفات

ماده اول:

اصطلاحات و تعريفات بکار برده شده در این موافقت نامه معانی ذیل را افاده می نمایند:

الف- حمل کننده: هر شخص حقوقی یا حقیقی راجستر شده در قلمرو یک طرف که مطابق به قانون داخلی آن طرف زمینه حمل و نقل بین المللی کالا و مسافر را فراهم می سازد.

ب- بندر خشکه: موقعیت زمینی که به عنوان مرکز لوژستیک اتصال یک یا چند نوع حمل و نقل برای انتقال، ذخیره سازی و تنظیم بررسی کالا در حال انتقال در تجارت بین المللی و اجرای کنترول و نظارت گمرکی استفاده می شود.

ج- کمیته پیگیری: نهادی است که شورای هماهنگی را کمک نموده و متشکل از نمایندگان همه طرف های مسئول برای تنظیم کلیه فعالیت ها در چهارچوب این موافقت نامه می باشد.

د- طرف های مؤسس: بطور جمعی حکومت های جمهوری اسلامی افغانستان، جمهوری هند و جمهوری اسلامی ایران.

ه- کالا: تمام انواع کالاها (با سیستم گداهای همآهنگ) که حمل کننده مسئولیت انتقال آنها را به موجب قرارداد حمل و نقل از طریق دهلیز های حمل و نقل بین المللی بر عهده می گیرد.

و- کالاهای خطرناک: هر گونه مواد، کالاها و زباله های شناخته شده بین المللی که بنابر خصوصیات آن در جریان حمل و نقل، بارگیری یا تخلیه منجر به انفجار، حریق یا خسارت به کالاها و زیر ساخت ها حمل و نقل و همچنان به زندگی، صحت، محیط زیست و امنیت ملی گردند.

ز- میدان هوایی بین المللی: مکان های که در آنجا طیاره ها نشست نموده و برای حمل و نقل هوایی بین المللی باز باشد و همچنان برای بارگیری و تخلیه کالاها و سوار شدن و تخلیه مسافر استفاده گردند.

ح- بندر دریایی بین المللی: مکان های که در آنجا کشتی ها لنگر انداخته و برای کشتیرانی بین المللی باز باشد و همچنان برای بارگیری و تخلیه کالا و سوار شدن و تخلیه مسافر استفاده گردند.

ط- دهلیز حمل و نقل و ترانزیت بین المللی: شبکه ای از سیستم حمل و نقل اصلی که طرف ها را برای حمل و نقل بین المللی از طریق بندر چابهار وصل می کند.

ی- حمل و نقل بین المللی: انتقال قانونی کالا و مسافر توسط انواع مختلف حمل و نقل (زمینی، دریایی و هوایی) از طریق قلمرو های داخلی طرفها.

ک- سرمایه گذاری: هر گونه سرمایه گذاری که توسط نهاد های مالی و کمک کنندگان (ملی و بین المللی) برای توسعه پروژه زیر بنایی حمل و نقل در امتداد دهلیز حمل و نقل بین المللی صورت گیرد.

ل- حمل و نقل چند وجهی: حمل و نقل کالاها با حد اقل دو نوع سیستم حمل و نقل متفاوت.

م- مسافر: هر شخص حقوقی که به طور قانونی از یک مکان به مکان دیگر توسط ترانسپورت زمینی، دریایی یا هوایی و یا ترکیب از آنها از طریق دهلیز حمل و نقل بین المللی مسافرت نماید.

ن- کالای فاسد شدنی: هر نوع کالای که ایجاب تدابیر محافظتی و روش های حمل و نقل سریع عبور از سرحد (زمینی، دریایی و هوایی) و دهلیز حمل و نقل بین المللی را نماید.

س- ترانزیت: حمل و نقل کالا و مسافر در قلمرو یکی از طرف ها از طریق دهلیز های حمل و نقل بین المللی که در آن نقاط مبدأ و مقصد خارج از قلمرو همان طرف موقعیت داشته باشد.

ع- حمل و نقل: به معنای انتقال کالا و مسافر از طریق جاده، خط آهن، دریا، هوا و یا ترکیب هر یکی از این ها.

ف- حمل و نقل کالا و مسافر ها: به معنای حمل و نقل کالا و مسافر توسط یک یا چند نوع سیستم ترانسپورتی از یک محل به محل دیگر برای بررسی.

حیطه عمومی

ماده دوم:

۱- مفاد این موافقت نامه، حمل و نقل و ترانزیت بین المللی کالا و مسافر را که از طریق قلمرو طرف ها توسط انواع مختلف حمل و نقل در امتداد مسیرهای تصویب شده توسط شورای هماهنگی صورت می گیرد و مطابق به ماده (۹) این موافقت نامه تشکیل یافته است، تنظیم می نماید.

۲- به منظور تطبیق این موافقت نامه، مراجع ذیصلاح طرف ها قرار ذیل می باشند:

- از جانب جمهوری اسلامی افغانستان: وزارت ترانسپورت و هوانوردی ملکی.

- از جانب جمهوری اسلامی ایران: وزارت راه و توسعه شهرسازی.

- از جانب جمهوری هند: (توسط حکومت هند معرفی می شود).

۳- این موافقت نامه به حقوق و وجایب ناشی از موافقت نامه ها و معاهدات بین المللی که طرف ها عضو آن هستند، بشمول آن هایکه میان طرف ها منعقد گردیده است، تأثیر نمی گذارد. در صورتی که مفاد این موافقتنامه در تضاد با سایر تعهدات بین المللی طرف ها قرار گیرد، طرف ها می توانند موضوع را با شورای هماهنگی مورد بحث و گفتگو قرار دهند.

اهداف

ماده سوم:

اهداف این موافقت نامه قرار ذیل اند:

۱- ایجاد یک دهلیز حمل و نقل قابل اعتماد برای حمل و نقل ترانزیت کالا و مسافر از طریق بندر چابهار میان جمهوری اسلامی افغانستان، جمهوری هند و جمهوری اسلامی ایران؛

۲- افزایش مؤثریت دهلیز حمل و نقل به هدف بهینه سازی مصارف حمل و نقل.

۳- جلب حمل و نقل کالا و مسافر سایر کشور ها از طریق دهلیز های حمل و نقل بین المللی.

۴- تسهیل بخشیدن دسترسی به بازار های بین المللی با استفاده از حمل و نقل زمینی، دریایی و هوایی از طریق بندر چابهار.

۵- اطمینان از مسئولیت سفر و تطبیق معیار های مسئولیت در رابطه به حمل و نقل کالا و مسافر و همچنان حفاظت زیست محیطی میان کشور های طرف؛

۶- ساده سازی، هماهنگ ساختن و معیاری سازی روش های حاکم بر حمل و نقل بین المللی کالا و مسافر مطابق به موافقت نامه ها و کنوانسیون های بین المللی که طرف ها عضو آن هستند.

دهلیز های حمل و نقل بین المللی

ماده چهارم:

- ۱- طرف ها مصمم به مسیر های حمل و نقل و دهلیز ترانزیتی بین المللی بوده و زیربنا های حمل و نقل را که برای حمل و نقل کالا و مسافر استفاده می شود، مشخص می نمایند؛
- ۲- طرف ها تلاش می کنند تا کلیه تدابیر لازم را غرض فراهم سازی مساعدت برای یکدیگر از طریق سرمایه گذاری جهت بهبود پروژه های زیربنای حمل و نقل در امتداد دهلیز های حمل و نقل بین المللی اتخاذ نمایند.
- ۳- بنادر خشکه هر یک از طرف های که در دهلیز های ترانزیتی تعیین شده موقعیت دارند، به عنوان نقاط مبدأ یا مقصد تلقی می گردند.

تسهیلات توسعه یافته برای حمل و نقل بین المللی کالا ها و مسافران

ماده پنجم:

- ۱- در جریان اجرای این موافقت نامه، طرف ها باید تسهیلات مؤثر را در رابطه به حمل و نقل بین المللی کالا و مسافر از طریق قلمرو های شان مطابق به قوانین داخلی خویش فراهم سازند.
- ۲- طرف های متعاقد باید صدور ویزا را تسهیل بخشند.
- ۳- طرف های متعاقد باید اقداماتی را در ارتباط به تسهیل عبور و مرور وسایط نقلیه در امتداد دهلیز های حمل و نقل بین المللی فراهم سازند.

مقررات حاکم بر حمل و نقل کالا های خطرناک، ممنوعه و دارای کاربرد مضاعف

ماده ششم:

- ۱- براساس موافقت نامه هذا، حمل و نقل کالاهای خطرناک، ممنوعه و دارای کاربرد مضاعف از طریق قلمرو یک طرف بدون مجوز قبلی از کشور مربوطه ممنوع می باشد.
- ۲- طرف ها باید این گونه کالا ها را مشخص ساخته و متعاقباً کمیته پیگیری یک لست را مطابق به ماده (۱۰) این موافقت نامه ترتیب نماید، کمیته پیگیری لست کالا های مشخص شده را جهت تائید به شورای هماهنگی گسیل می دارد.
- ۳- کشور امانت دار و دارالانشای این موافقت نامه باید طرف ها را از تائید لست مزبور اطلاع دهد.

مقررات حاکم بر حمل و نقل کالا ها فاسد شدنی

ماده هفتم:

- ۱- طرف ها باید حمل و نقل کالاهای فاسد شدنی را حین عبور از سرحدات شان بدون هرگونه تأخیر غیر مؤجه تسهیل و تسریع بخشند.

گمرک و مالیات

ماده هشتم:

- ۱- طرف های قرارداد گام های را برای معیاری سازی، ساده سازی و هماهنگ ساختن قواعد گمرکی و طرز العمل های اداره انتقال کالا و مسافر در امتداد راه ترانزیت بین المللی و دهلیز های ترانسپورتی بر می دارند.
- ۲- طرفها تلاش میورزند تا مالیات دولتی و مالیات غیر مستقیم بشمول هزینه های برخاسته از خدمات روی کالاهای ترانزیتی را کاهش دهند.
- ۳- هزینه هایکه برخاسته از خدماتی باشد که توسط دولت و یا سکتور خصوصی (ترانسپورت) ارایه می گردد را می توان روی کالا و مسافر در ترانزیت وضع کرد.

شورای هماهنگی

ماده نهم:

- ۱- برای تطبیق این موافقت نامه، طرف های متعاقد شورای هماهنگی را که در برگیرنده معینان یا منشی وزارت خانه های مربوطه و یا هم نمایندگان حقوقی آنها باشد (در مطابقت با فقره (۲) ماده دوم) ایجاد می کنند که وظایف ذیل را انجام خواهند داد:
 - الف- نظارت از تطبیق احکام موافقت نامه.
 - ب- تائید تعدیلاتی که به این موافقت نامه پیشنهاد می شود.
 - ج- تائید پیشنهاداتی که توسط کمیته پیگیری، برای بهبود جریان اشیاء و مسافری در ترانزیت و افزایش جذابیت ترانسپورت بین المللی و دهلیز های ترانزیتی، ارایه می گردد.
 - د- تائید راه های ترانسپورتی و دهلیز های ترانزیتی که توسط کمیته پیگیری ارایه می گردد.
 - ه- تائید پیشنهاداتی که توسط کمیته پیگیری، در قسمت کاهش مالیات و هزینه های ترانسپورت و ترانزیت کالا و مسافر از طریق دهلیز های ترانزیتی و ترانسپورتی با استفاده عظیمی از حمل و نقل گوناگون، ارایه می گردد.
 - و- تصمیم روی نتایج مطالعاتی که توسط کمیته پیگیری به هدف کاهش مالیات و تعرفه های فعلی انجام شده است که این مالیات و تعرفه ها توسط طرفها در بنارد، ترمینل های سرحدی زمینی، میدان های هوایی، جاده ها، خطوط ریل، و راه های دریایی اعمال گردیده است، و همچنان تصمیم روی پیشنهادات دیگر.
- ۲- شورای هماهنگی اولین جلسه اش را طی سه ماه از تاریخ انفاذ این موافقت نامه برگزار میکند تا قواعد طرز العمل های شورای هماهنگی و همچنان میکانیزم عملکرد کمیته پیگیری را تنظیم کند.
- ۳- شورای هماهنگی حد اقل سال یکبار بصورت متناوب در قلمرو های طرفها در مطابقت به ترتیب الفبای انگلیسی یا بنابر تقاضای هریک از طرفها ملاقات می کند.

۴- تصامیم شورای هماهنگی به توافق آراء صورت می گیرد.

کمیته پیگیری

ماده دهم:

۱- اولین جلسه کمیته پیگیری طی دو ماه بعد از اولین جلسه شورای هماهنگی برگزار می گردد. بعد از آن، کمیته پیگیری نیز حد اقل سال یکبار قبل از جلسه شورای هماهنگی یا بنا بر تقاضای هر یک از طرفها جلسه دایر خواهد کرد.

۲- رئیس هیاتی که از هر یک از طرفها در کمیته پیگیری نمایندگی می کند به سطح رئیس عمومی یا معادل آن خواهد بود. نام های اعضای کمیته پیگیری از طریق مجاری دیپلوماتیک اعلان می گردد.

۳- زمان و محل دقیق جلسه کمیته جهت پیگیری با هماهنگی کشور های عضو مشخص و از طریق مجاری دیپلوماتیک ابلاغ می گردد.

۴- کمیته پیگیری وظایف ذیل را انجام می دهد:

الف- تعیین مسیر های ترانسپورت بین المللی و دهلیز های ترانزیتی.

ب: مطالعه موضوعات مربوط به مالیات، هزینه ها و تعرفه هایکه در حال حاضر بالای بنادر، خطوط آهن، جاده ها و محلات تلاشی سرحدی توسط هر یک از طرفها وضع شده است و همچنان تسلیم دهی پیشنهادات به شورای هماهنگی بخاطر افزایش جذابیت ترانسپورت بین المللی و دهلیز های ترانزیتی؛

ج: مطالعه موضوعات مربوط به تسهیلات موجوده و آینده ترانسپورت و زیربنای ترانسپورتی در قلمرو طرفها، در صورت نیاز؛

د: برای بدست آوردن اهداف این موافقت نامه پیشنهادات که در عرصه تهیه می گردد نباید با قوانین ملی هیچ یک از طرفها در تناقض قرار داشته باشد.

ه- پروتوکول های اجرایی مورد نیاز در عرصه های ترانسپورت و ترانزیت، طرز العمل های گمرکی، بنادر و امور قونسل که در چارچوب زمانی روی آن جهت تطبیق این موافقتنامه توافق صورت گرفته، ارایه می گردد.

و- ارایه پیشنهادات برای هماهنگ ساختن پالیسی های ترانسپورت و ترانزیت بخاطر توسعه ترانسپورت بین المللی و دهلیز های ترانزیتی و زیربنای مورد نیاز برای ترانسپورت، ترمینل های سرحدی زمینی، بنادر، ظرفیت سازی، و آموزش.

ز- ارایه پیشنهادات بخاطر افزایش جریان کالاها و مسافران در ترانزیت از طریق ترانسپورت بین المللی و دهلیز های ترانزیتی.

ح- آماده ساختن گزارشات دوره یی و جامع روی پیشرفت ها در تطبیق این موافقت نامه.

حل منازعات

ماده یازدهم:

- ۱- هرگونه اختلاف میان طرفهای متعهد که برخاسته از تفسیر و یا تطبیق این موافقت نامه باشد از طریق مذاکرات میان طرفهای مربوطه حل و فصل می گردد.
- ۲- اگر طرفهای مربوطه نتوانند از طریق مذاکره طی نه ماه از آغاز مذاکرات به یک راه حل برسند، نزاع مذکور به شورای هماهنگی محول می گردد.
- ۳- اگر شورای هماهنگی نتواند طی یک سال از تاریخ تحویل گیری نزاع برای آن راه حلی پیدا کند، از طریق داوری حل و فصل خواهد شد. طرفهای نزاع روی شیوه داوری موافقه می کنند.

الحاق

ماده دوازدهم:

- ۱- این موافقت نامه برای الحاق هر کشوری باز می باشد.
- ۲- هر کشوری که می خواهد به این موافقت نامه ملحق شود به کشور امانت دار و دارالانشاء بصورت کتبی در مورد نیت اش برای الحاق آگاهی می دهد.
- ۳- الحاق کشور درخواست دهنده بنابر توافق طرفهای بنیانگذار صورت می گیرد.

کشور امانت دار و دارالانشاء دایمی

ماده سیزدهم:

- ۱- جمهوری اسلامی ایران کشور امانت دار و محل دارالانشاء دایمی این موافقت نامه میباشد. کشور امانت دار نسخه های تصدیق شده این موافقت نامه را به طرفها تسلیم می دهد.
- ۲- دارالانشاء مذکور طرفها را در مورد الحاق عضو جدید یا انصراف یکی از طرفها آگاهی میدهد.

تعدیلات

ماده چهاردهم:

- ۱- تعدیلات به این موافقت نامه بعد از تصدیق توسط شورای هماهنگی و امضای آن توسط تمام طرفها با در نظر داشت ماده پانزدهم این موافقت نامه نافذ گردیده و بخش متمم آن را تشکیل می دهد.

اعتبار و انفاذ

ماده پانزدهم:

۱- این موافقت نامه سی روز بعد از تاریخ آخرین آگاهی کتبی توسط هر یک از طرفهای قرارداد به کشور امانت دار و دارالانشای دایمی از طریق مجاری دیپلماتیک پیرامون این که تمام مراحل حقوقی مورد نیاز را تکمیل نموده، برای مدت ده سال نافذ میباشد. کشور امانت دار و دارالانشای دایمی، طرفهای دیگر را در مورد چنین آگاهی مطلع می سازد.

۲- بعد از مدت مذکور، این موافقت نامه همچنان نافذ باقی میماند، مگر این که یکی از طرفهای بنیانگذار کشور امانت دار و دارالانشای دایمی را بصورت کتبی در مورد نیت اش برای انصراف از موافقت نامه از طریق مجاری دیپلماتیک خبر دهد. در آن صورت این موافقت نامه شش ماه بعد برای همان طرفی که خواهان انصراف شده است فسخ می گردد.

۳- هر یک از طرفهای قرارداد کننده به جز از طرفهای بنیانگذار می تواند به عین شیوه انصراف خود را اعلام بدارد. این موافقت نامه در برگیرنده یک مقدمه و پانزده ماده میباشند که در سه نسخه اصلی هر یک به زبانهای فارسی، پشتو، هندی، دری و انگلیسی در به تاریخ مصادف با آماده گردیده است که تمام متون آن از اعتبار یکسان برخوردار می باشد. برای گواهی مراتب فوق، نمایندگان تام الاختیار هر یک از طرفها این موافقت نامه را به امضاء رسانیده اند. در صورت اختلاف، به متن انگلیسی آن مراجعه گردد.

جمهوری اسلامی افغانستان

جمهوری هند جمهوری اسلامی ایران